

A black and white photograph of a wide city street, likely in Warsaw, showing a tram on the right side and historic buildings lining both sides. The street is paved with tram tracks. A tram with the number 14 is visible on the right. The text "Rozrywka w czasach II Rzeczypospolitej" is overlaid in the center.

Rozrywka w czasach II Rzeczypospolitej

Najpopularniejsze alkohole

Alkohol był nieodłącznym elementem każdej z imprez. Do często spożywanych trunków należały m.in. wódka, whisky, koniak i francuski szampan. Alkohol był na porządku dziennym w środowisku artystów, w którym nie stroniono także od hazardu. Pili oni przeważnie w barach, hotelach i na przyjęciach.



Gry karciane

W czasach II Rzeczypospolitej grywano m.in. w brydża, pokera i pasjansa. W brydża grali niemal wszyscy: kobiety, mężczyźni, bogaci i biedni. Wieczory brydżowe były traktowane jako rodzaj odpoczynku oraz dobra okazja do nawiązania nowych znajomości.



Gry karciane

Inną popularną grą karcianą był poker.

Z upodobania do niego zasłynął Michał Mościcki – syn prezydenta. Był to problem dla głowy państwa, ponieważ jego dziecko w efekcie częstych gier popadło w długi zarówno w kraju jak i zagranicą.

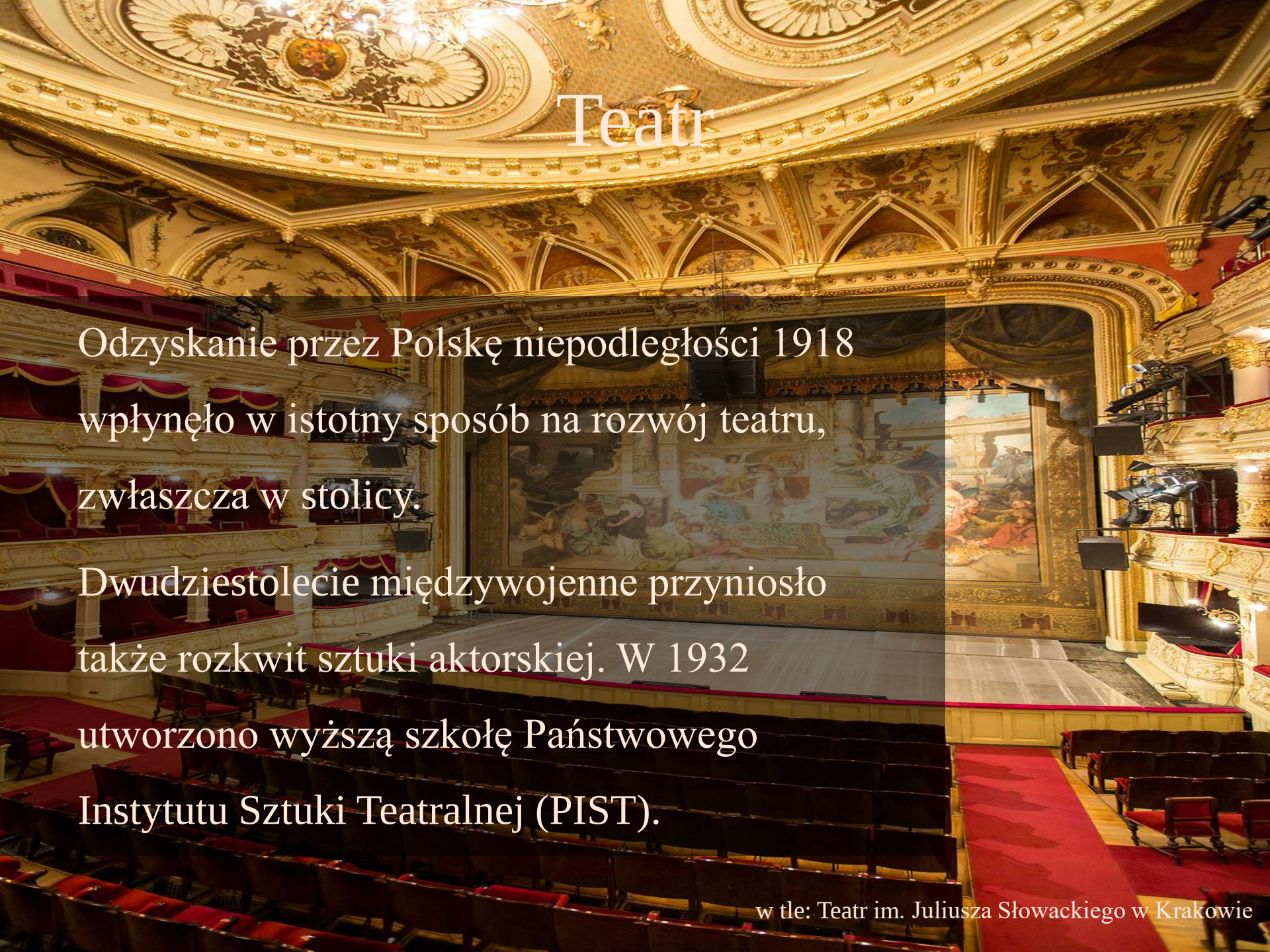




Imprezy okolicznościowe

Politycy ze względu na zajmowane stanowiska brali udział w różnego rodzaju rautach, bankietach, galowych przyjęciach odbywających się o różnych porach dnia i nocy.

Teatr

The background image shows the interior of a grand theater. The ceiling is highly ornate with a large, circular chandelier and intricate gold-colored decorations. The stage is framed by a large, arched mural depicting a classical scene. The audience seating is visible in the foreground, with rows of dark seats and red carpeting. The overall atmosphere is one of historical elegance and grandeur.

Odzyskanie przez Polskę niepodległości 1918
wpłynęło w istotny sposób na rozwój teatru,
zwłaszcza w stolicy.

Dwudziestolecie międzywojenne przyniosło
także rozkwit sztuki aktorskiej. W 1932
utworzono wyższą szkołę Państwowego
Instytutu Sztuki Teatralnej (PIST).

w tle: Teatr im. Juliusza Słowackiego w Krakowie

Kino

W II Rzeczypospolitej nie było finansowania kinematografii, jednak nie przeszkodziło to na działanie jej samodzielnie. Starła się ona zaspokoić różne potrzeby filmowe mieszkańców młodego państwa – zarówno te komercyjne, jak i artystyczne.

Kino

Starala się równieŹ zaspokoić potrzeby związane z kształtowaniem patriotycznych wzorców i upamiętnieniem walk o niepodległość.

Źródła

<https://wiadomosci.onet.pl/kraj/100-lat-polsko-ulubione-rozrywki-obywateli-ii-rp/y4gt8e0>

<https://encyklopedia.pwn.pl/haslo/Polska-Teatr-Druga-Rzeczpospolita;4575135.html>

<https://niepodlegla.dzieje.pl/artukul/dr-l-jasina-kinematografia-ii-rp-starala-sie-zaspokoic-rozne-potrzeby-filmowe>